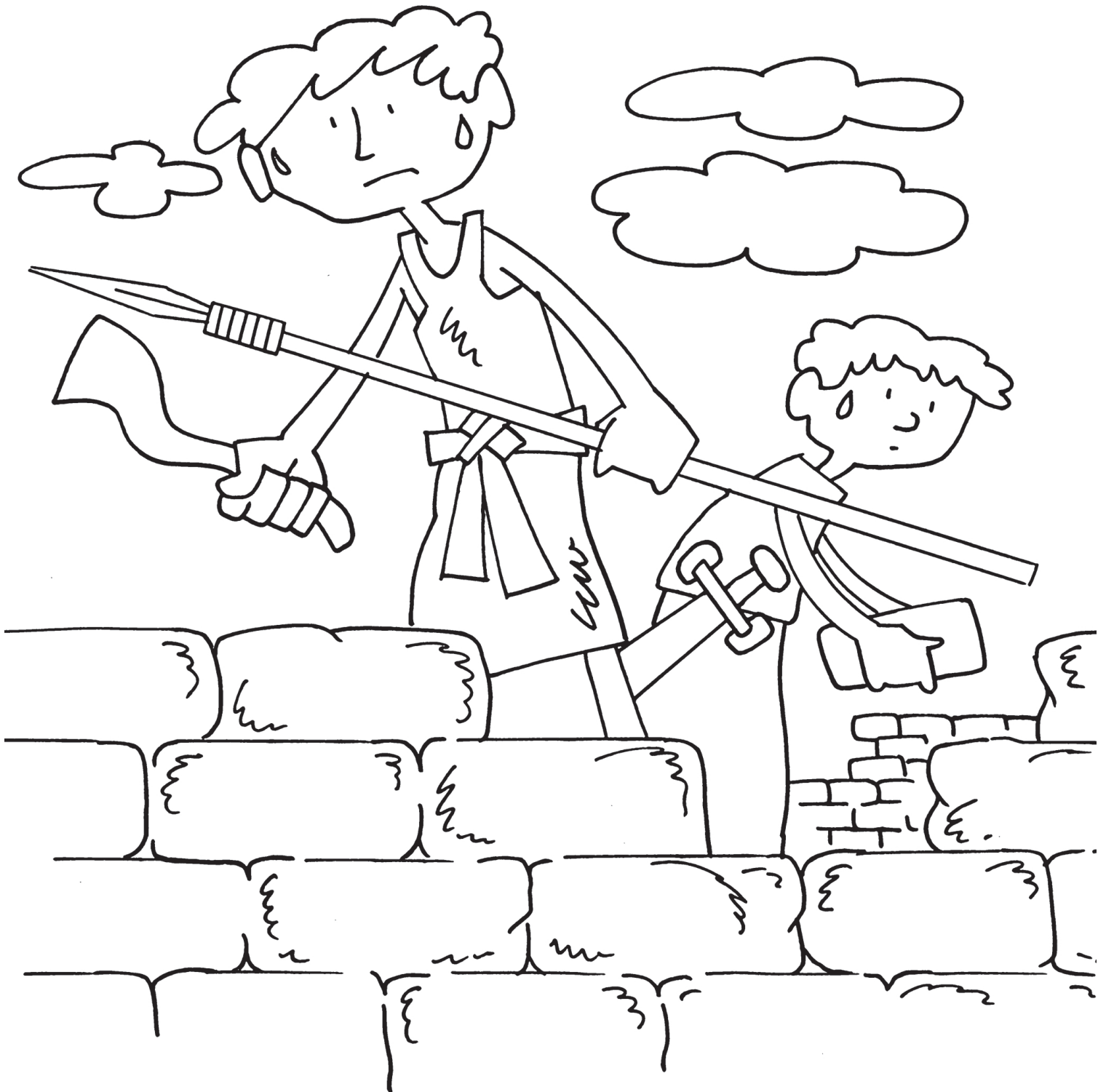

26 januari 2025

Verzet tegen de herbouw

Nehemia 4:1-23

Thema: Met zaag en zwaard

Doel

De kinderen ontdekken dat wie werkt aan de plannen van God ook met teleurstelling te maken krijgt.

Toelichting

De herbouw van de muren is begonnen. De mensen bouwen samen. Nehemia moet een geweldig gevoel hebben gekregen. Het begin is er! De rest gaat ook lukken. Dan komen de eerste teleurstellingen. Nehemia had in Perzië al gehoord dat de Judeeërs bespot werden (1:3). Hij had dat ook gemerkt aan de reactie van Sanballat en Gesem, toen hij zijn plannen bekendmaakte (2:19). De tegenstanders laten het niet bij woorden. Ze stichten verwarring en overvallen de bouwers. Om moedeloos van te worden! Nehemia zet naast de bouwlieden met gereedschap ook mannen met wapens om hen te verdedigen. Zware bewaking op de bouwplaats. Nehemia blijft op God vertrouwen en moedigt zijn helpers aan: 'Wees niet bang, denk aan God. Strijd voor uw volk en uw huizen' (4:9). 'Onze God zal voor ons strijden' (4:14)

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Zagen en ...

Richtlijnen: Vraag aan de kinderen of ze weten wat een zaag is? Wat kun je daarmee doen? Mogen zij zelf wel eens zagen? Of is dat te gevaarlijk?

Vertel daarna over het gereedschap dat de mensen rond Nehemia bij zich hebben. Zagen, hamers en nog veel meer. Allemaal om de kapotte muren te repareren of opnieuw te bouwen. Maar naast hun gereedschap hebben ze ook een zwaard en een speer klaarliggen. Heb je die dan nodig om te bouwen? Nee, met een zwaard kun je vechten. En dat moet af en toe. Er zijn mensen die niet willen dat de muren van Jeruzalem gerepareerd worden. Zij schelden de bouwers uit, maar proberen zelfs dingen weer kapot te maken. Daarom blijven ze dag en nacht bij de muren, met zwaarden en speren om de tegenstanders weg te jagen.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Bouwen en vechten

Richtlijnen: Als er een nieuw huizenblok gebouwd wordt zijn er veel bouwvakkers: metselaars, timmerlui, elektriciens, soms zelfs een hijskraanmachinist of iemand met een betonmolen. Allemaal hebben ze hun eigen gereedschap. Soms hangt er ook een camera, zodat er geen spullen gestolen worden, stiekem overdag of 's nachts. Maar heb jij wel eens gezien, dat er soldaten met grote geweren bij de ingang staan? Ik nooit, dat zou vreemd zijn.

Bij de muren van Jeruzalem gebeurt dat wel. De bouwlieden dragen ook zwaarden en speren. Hun werk is gevaarlijk, omdat tegenstanders hen willen aanvallen. Ze willen de herbouw van Jeruzalem tegenhouden. De bouwvakkers zijn niet gestopt met werken. Nehemia heeft gezegd dat God hen beschermt bij hun werk voor Hem. Het moet doorgaan. Daarom bouwt de een en houdt de ander de wacht. Ze moeten niet alleen bouwen, maar ook hun tegenstanders op afstand houden. Dag en nacht.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Verder bouwen, desnoods met geweld

Richtlijnen: Je best doen om je doel te bereiken. Zeker wanneer je, zoals Nehemia, het gevoel hebt dat je je in moet zetten, geef je niet snel op. Maar mag je ook geweld gebruiken, als je voor iets goeds vecht? Is dat niet een stap te ver. Het doel heiligt niet alle middelen, toch?

Nehemia heeft voor elkaar gekregen dat veel mensen bouwen aan de muren van Jeruzalem. Maar de tegenstanders zijn er ook nog. Ze lieten al van zich horen met spottende en ontmoedigende opmerkingen, maar nu stichten ze verwarring en overvallen de bouwlieden. Gelukkig vertrouwen Nehemia en zijn helpers op God. Ze bidden om moed en hulp, maar nemen ook maatregelen. Naast de bouwlieden met gereedschap staan nu ook mannen met wapens om hen te verdedigen. Zware bewaking op de bouwplaats om Gods doel te bereiken: een herbouwd Jeruzalem waarin Gods volk veilig kan wonen. Dat doel is het waard om, desnoods met geweld te verdedigen.

Vraag de jongeren hoe in onze tijd mensen schamper spreken over Gods werk en ons geloof in Hem? Vind jij het belangrijk om toch als christen te blijven spreken en de handen uit de mouwen te steken. Hoe fel mag je daarin worden? Nehemia zei: 'Onze God zal voor ons strijden' (4:14). Dat betekent: God zal zorgen dat er voor ons een oplossing komt. Past geweld van onze kant wel bij die afhankelijk houding? (zie extra bijbelgedeelte)

Extra bijbelgedeelte: Romeinen 12: 19-21

(Toon iedereen jouw liefde voor God en de naaste, zelfs als die naaste een vijand is. Zo zal hij zien wie jouw God echt is. Jouw geweld lokt vermoedelijk alleen nieuw geweld uit.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Algemene inleiding

Tegenover het wapen van de spot gebruikt Nehemia het wapen van het gebed.

Psychologische oorlogsvoering door stadhouder Sanballat van Samaria. Hij voert een psychologische oorlog tegen het Joodse volk: hij wil onzekerheid en gebrek aan zelfvertrouwen zaaien onder de Joden. Dat doet hij door samen met zijn handlangers de Joden belachelijk te maken. Tegenover dit wapen van de spot gebruikt Nehemia het wapen van gebed. Nehemia weet dat de bouw van Jeruzalem naar wereldse maatstaven gemeten een armoedige indruk maakt die weinig kans van slagen heeft met niet opgeleide arbeiders en materiaal van slechte kwaliteit. Nehemia weet echter ook dat het niet zijn, maar Gods zaak is. God heeft hem immers vanuit Perzië hierheen geroepen om de herbouw te begeleiden en tot een goed einde te brengen.

Waarom bidt Nehemia voor wraak over hun vijanden? Hij bidt om rechtvaardige vergelding, omdat het Gods vijanden zijn. Niet Nehemia en het volk, maar de God van Israël is degene die beledigd wordt. Door het gebed van Nehemia wordt de spot van de vijanden krachteloos gemaakt. De bouwers krijgen weer moed om door te gaan. Maar als blijkt de spot niet kan ontmoedigen, grijpen de tegenstanders naar een nieuw wapen: de vijanden gaan samenwerken om tot de fysieke aanval over te gaan. Dan bidt Nehemia opnieuw (vers 9) en stelt Nehemia bewaking in (vers 13). Hij bemoedigt de Joden ook (vers 14). Dan gaan ze opnieuw aan het werk. De ene helft werkt en de andere helft waakt en degenen die aan de muur bouwen, werken met metselschap en zwaard. Ook zou er op de bazuin geblazen worden als er gevaar dreigde en dan zouden ze samenkomen. Zeker van zijn zaak bevestigt Nehemia nog eens: *Onze God zal voor ons strijden*. Het volk had weer zin om te werken, want hun hart was erbij. In ons hart worden de zaken beslist. Gods dienst is een liefdedienst. Om jaloers van te worden.

Meer gedetailleerde beschrijving (vers voor vers)

Vs. 1. Sanballat

Was [stadhouder](#) van de [Perzische](#) provincie [Samaria](#) in het midden van de vijfde eeuw v.Chr. Sanballat werkte daarbij samen met de [Ammoniet](#) Tobia en Arabische koning Gesem. <https://nl.wikipedia.org/wiki/Sanballat>

Ammonieten: [https://nl.wikipedia.org/wiki/Ammonieten_\(volk\)](https://nl.wikipedia.org/wiki/Ammonieten_(volk))

Gesem: <https://www.christipedia.nl/wiki/Gesem>

Tobia: <https://www.christipedia.nl/wiki/Tobia>

Vs. 7. Asdodieten: <http://www.bijbelaantekeningen.nl/files/biblevers?Nehemia%204:7>

Vs. 6. Joden kwamen overal vandaan

De vijand vindt in Joden die bij hen wonen gewillige handlangers om hun boodschap over te brengen. Deze Joden zijn volledig beïnvloed door de vijand. Wat hier gebeurt, lijkt op een propagandaoorlog. De boodschap wordt steeds herhaald. Het is ermee als met reclame: de kracht en effectiviteit zit in de herhaling. Deze Joden hebben geen verbinding met de vurige geest van Nehemia. Daardoor staan ze buiten de macht en kracht die van hem uitgaat. Zij zien alleen de macht van de vijand.

Vs. 10. Borstkurassen: een harnas dat de voor- en achterkant van de romp beschermt; ze zijn in de loop der tijd gemaakt van lagen linnen of leder, metalen schubben, harnasplaatjes of platen of combinaties van leder en metaal.

Vs. 14. Sjofar, ramshoorn

<https://www.bijbelseplaatsen.nl/plaatsen/1023>

De ramshoorn werd vooral gebruikt op *Jom Kippoer* (grote Verzoendag) en op *Rosj Hasjana* (Nieuwjaarsdag). De Sjofar roept op tot verootmoediging.

Een of twee vragen bij het gedeelte

- Jij hebt vast ook weleens gehad dat iets erg tegenzat zoals bij Nehemia en de bouw van de muur. Kun je een voorbeeld noemen?
- Lukte het je om toch door te zetten? Wie of wat hielp daarbij?

Auteur: ASdR

Liederen

Psalm 133

Lied 838

Lied 645

Zoals Nehemia

Sta op o kind'ren van Israël

Want ik weet

Jezus roept mij

De wapenrusting

Ik volg de Heer

Hou maar vol

Onze Vader

(=Gezang 481 LvdK)

(=Gezang 219 LvdK)

Hemelhoog 70

Hemelhoog 273

Opwekking voor kinderen 174

Opwekking 110

Opwekking voor kinderen 12

Hemelhoog 305

Opwekking voor kinderen 29

Hemelhoog 547

Auteur: PZ

Zagen en...

Vragen vooraf

- Wat heb je nodig als je gaat bouwen?
- Wat zou je allemaal kunnen bouwen?
- Wat als iets dat jij gebouwd hebt kapotgaat?

Verhaal vooraf

Sam zit heerlijk met de Lego te spelen. Hij heeft écht een plan bedacht en begint met de muur van het politiebureau. Daarna maakt hij de politieauto. Het schiet al snel op. Er staan vier muren, het politiemannetje kan er al in werken. Nu de auto nog. Daar liggen de wielen, even de lichte steentjes voor het zwaailicht zoeken... En dan kan de politiemannetje straks de boef gaan vangen in zijn snelle auto. Sam is zo lekker aan het bouwen dat hij bijna niet merkt dat Tijs eraan komt. Tijs is het broertje van Sam. Echt een lief broertje, maar soms ondeugend. Hij is jonger, maar wil altijd doen wat Sam ook doet. Zonder te vragen gaat Tijs meespelen. Hij pakt het politiebureau op, Sam wil nog roepen: 'Nee, laat staan!', maar het is al te laat. KLETTTER, BOEM!!.... Het politiebureau valt op de grond. Stuk. En nu?

Bijbelverhaal

g-g-g-g-g-g, tik-tik-tik-tik... Luister eens goed: allemaal bouwgeluiden. Hamers kloppen, zagen maken een ritselgeluid en werkmannen lopen heen en weer. De muur, die weer opgebouwd wordt, wordt hoger en hoger. Kapotte stenen worden vervangen en andere stenen worden op elkaar gezet.

Nehemia, een knecht van God, heeft dit gezegd: 'Mannen, we gaan de muren van Jeruzalem weer bouwen. Dat heeft God gezegd' De mannen werken hard door. Straks heeft Jeruzalem weer een echte dikke, grote muur.

Overal ligt gereedschap, steen, touw en hout. Het schiet al lekker op. De mensen zijn er blij mee. Nou, niet alle mensen... Er zijn twee mannen die het vreselijk vinden. En nog meer mensen zijn kwaad. Zij willen niet dat Jeruzalem opnieuw gebouwd wordt. 'De bouw moet stoppen!' roepen ze boos. 'We gaan de bouwers aanvallen, dan kunnen ze niet meer verder gaan'.

En terwijl de vijanden steeds bozer worden, zeggen de bouwers: 'Wij vragen onze God om hulp'. Zij bidden en bewaken de muren. Het werk gaat gewoon door, hamers kloppen en tikken, zagen ritselen en er worden zware stenen gesjouwd. Maar als je goed kijkt, zie je toch iets bijzonders. De bouwers werken met één hand. In de andere hand hebben ze een speer of zwaard vast. Zo kunnen ze zich verdedigen en de vijanden weggagen. Dag en nacht wordt gewerkt en gewaakt. En dat lukt.

Nehemia zegt het nog eens tegen de bouwers: 'Jongens, volhouden hoor, denk aan onze God.

Hij zal voor ons strijden. Daardoor zal het lukken!'

Auteur: KvdG

Bouwen en vechten

In deze geschiedenis is de herbouw van de stadsmuur begonnen. Het is een wat wonderlijke gang van zaken om te moeten bouwen met gereedschap en een wapen in je hand. Tijdens bouwwerkzaamheden in Nederland staat bijna altijd een radio aan. Eerder in de tijd werd er misschien door de werkers gezongen tijdens de bouw. Een lied van Elly en Rikkert leent zich daarvoor. Er kan worden gekozen zelf te zingen of het aangegeven couplet uit de bundel Op toonhoogte (oude bundel nr. 372) via de smartphone af te spelen. Die tussenstukjes verlevendigen het vertellen en zijn daarom aanbevolen voor een creatieve invulling op deze zondag.

'Weet je nog dat Nehemia na zijn lange reis uit Perzië verdrietig rondliep over de puinhopen van de kapotte stad Jeruzalem? Hij wist: het is Gods bedoeling om hier de stadsmuur weer op te bouwen. Alleen dan kunnen mensen hier veilig wonen.' Als hij nu rondloopt klinken overal de geluiden van bouwvakkers die aan het werk zijn. Hij hoort tikkende hamers en het geluid van troffels om mee te metselen. Als in Nederland wordt gebouwd gaat bijna altijd de radio aan. Muziek helpt bij het zware werk. Misschien hebben jullie dat ook wel eens gehoord. Radio's kenden de mensen ongeveer 2500 jaar geleden nog niet, maar misschien maakten de bouwers uit die tijd zelf een lied, zoals Elly en Rikkert. Luister maar; **'Al ligt de hele stad aan stukken, met zware stenen sjouwen wij. De God des hemels zal 't doen lukken en daarom bouwen wij zoals Nehemia, zoals Nehemia.'** Zullen we hen aanmoedigen door mee te zingen?

De bouwende en sjouwende mannen worden er vrolijk van. Ze bouwen van 's morgens vroeg als de zon opgaat tot het moment dat er sterren aan de donker wordende lucht tevoorschijn komen. Dan is het tijd om te gaan slapen. Nehemia wordt er gelukkig van als hij ziet dat alles zo goed gaat. Die herbouw in Jeruzalem gaat vast en zeker lukken. Na een poosje hoort hij minder goed nieuws. In de buurprovincies Samaria, Ammon en de woestijngebieden van de rondtrekkende Arabieren, zijn ze niet blij met die enthousiaste bouwers die van ver zijn teruggekomen naar Jeruzalem. Hun leiders, Sanballat, Tobia en Gesem zeggen spottend tegen elkaar: 'Wat zijn die sukkel daar in Jeruzalem toch aan het doen? Denken ze misschien dat ze van die puinhoop weer een sterke stad kunnen maken? Echt niet! Wie van hen heeft geleerd een ruïne te herbouwen? Niemand toch?' Ze lachen zich krom om die dwaze bouwers. Maar als ze zien dat het de bouwers in de provincie Juda toch lukt om de gaten in de stadsmuur dicht te metselen en nieuwe stenen op elkaar te zetten, spotten ze niet meer maar zeggen woedend: 'We moeten die gekkies stoppen! Straks worden zij ons de baas en dat mag echt niet gebeuren!' Als Nehemia hoort dat de woedende leiders van de buurprovincies plannen maken om de bouw te laten mislukken, weet hij zeker dat maar één ding belangrijk is om verder te kunnen werken: BIDDEN. Samen met anderen knielt hij op

de grond en samen roepen ze hun God te hulp: 'HEER, help ons om niet bang te zijn voor onze woedende burenen. Wij willen moedig doorbouwen en erop vertrouwen dat U ons helpt uw plan voor Jeruzalem te laten lukken. Wij geloven dat U bij ons bent en dat uw werk zal doorgaan. Help ons te blijven vertrouwen, Amen.'

Als ze hun ogen weer opendoen weet Nehemia dat hij nog meer moet doen om het plan voor Jeruzalem te laten lukken. Hij kiest uit de bouwers, mannen die de wacht moeten houden. Zij moeten in de gaten houden wat de tegenstanders/de vijanden gaan doen. Het vrolijke lied van de bouwers wordt nu even niet gezongen. Er wordt geklaagd bij Nehemia. 'Wij zijn uitgeput van het sjouwen van al die stenen. Puinruimen is voor ons te zwaar. Het gaat ons echt niet lukken om die muur te bouwen!' De bouwers die uit het uitgestrekte land van de Perzische koning Artaxerxes zijn teruggekomen naar Jeruzalem, zijn niet gewend om te vertrouwen op de God die je niet kunt zien. Ze zijn bang voor een aanval van de vijanden. Misschien moeten ze wel gaan vechten in plaats van bouwen. En dat is best eng. Sommige bouwers stoppen met het werk. Hun enthousiasme is weg en Nehemia denkt ernstig na over hoe het verder moet met de muur. Hij hoort dat de tegenstanders een aanvalsplan verzinnen om de bouw te stoppen. Wat moet hij doen? Weer bidt hij tot zijn God. Daarna roept hij alle bouwende families bij elkaar. De families van Jojada, van Metalja, die van goudsmid Uzziël en anderen. Hij geeft elke bouwende familie wapens. 'Luister, zegt hij: 'Een aantal van jullie gaat bouwen, de anderen houden de wacht met een wapen in de hand. Kijk, hier zijn zwaarden, speren en ook een paar bogen. Als er een aanval komt, kunnen jullie je verdedigen. De mannen knikken en gaan naar hun plaats om te bouwen. Ze gaan aan het werk maar zingen niet meer. Iedereen weet dat het gevaarlijk kan zijn wat ze doen. Als iedereen zijn plaats heeft ingenomen om verder te bouwen of te verdedigen loopt Nehemia nog een keer langs de hele muur. Deze families hadden niet gerekend op de woede van hun burenen uit de andere provincies. Ze kijken alleen naar de vijand maar Nehemia wil hen helpen anders te kijken: 'Wees niet bang voor de vijand, mannen. Denk aan onze sterke God. Hij laat ons niet alleen. Bouw daarom gewoon verder voor je zonen, je dochters, je vrouwen en jullie families. Vertrouw op de kracht van God.' Dat doen ze en dan duurt het niet lang of er wordt weer gezongen. Luister maar:

'Al wil de vijand ons verhinderen, al lacht hij: dat is veel te zwaar. Wij bouwen samen met Gods kind'ren en het komt voor elkaar. De God des hemels zal 't doen lukken en daarom bouwen wij zoals Nehemia.'

De vijanden merken dat de bouwers zich kunnen verdedigen en daarom stoppen ze met hun aanvalsplan. Toch blijven de bouwers op hun hoede; de ene helpt bouwt, de andere helpt waakt met schilden, speren en bogen. Er lopen zelfs werkers bij die met de ene hand puin sjouwen

en in de andere hand een speer dragen. Hebben jullie zo- iets wel eens gezien als er iets wordt gebouwd? Hier ge- beurt het en het helpt de mannen bij hun werk. Ook voor de niet-bouwende mensen heeft Nehemia een bood- schap: 'Er is veel werk te doen en de groepen werken ver uit elkaar zodat we geen contact met elkaar kunnen heb- ben. Als je het geluid van de ramshoorn hoort verzamel je dan snel op deze plek. Onze God zal ons helpen als er een gevecht komt. Vertrouw daarop, mensen!'

Er wordt nóg harder gewerkt. De bouwers gunnen zich- zelf bijna geen rust. Die muur moet klaar! Ze werken en slapen in dezelfde kleren. Nemen geen tijd om zich te verkleden. Hoe sneller het werk klaar is, hoe beter. En.... luister eens.... De bouwers hebben nieuwe woorden gevonden voor een lied. Het klinkt als een lied van hoop voor iedereen die bezig is en ook voor de mensen om hen heen:

'De vijand heeft ons niet verslagen (aangepaste zin), al zijn er gaten in de muur. Wij werken samen alle dagen. En zullen slagen op den duur. De God des hemels zal 't doen lukken en daarom bouwen wij zoals Nehemia.'

Om over na te praten

- Stel je voor dat jou werd gevraagd mee te bouwen aan de muur en je hoorde iets over een aanvalsplan. Hoe zou jij reageren?
- Zou er in jouw hoofd een gedachte opkomen die met God te maken heeft, denk je? Waar komt zo'n gedachte dan vandaan?

Rond dit moment af met gebed

Here God, wat zal het spannend geweest zijn voor de bouwvakkers in Jeruzalem. Dankuwel dat U Nehemia de taak gaf om namens U de leiding te nemen. Hem konden de bouwers wel zien. Vertrouwen op een God die, onzichtbaar is, valt ons mensen niet mee. Nehemia geloofde dat U er ook op die spannende momenten zou zijn. Dat vertelde hij steeds weer aan de angstige werkers bij de muur.

Help ook ons als wij geloven moeilijk vinden. Herinner ons eraan dat ook wij mogen bidden. Onze vragen en zorgen aan U vertellen, helpt mee om angst en onzeker- heid kwijt te raken. Wilt U ons dat leren?

Auteur: JHP

Verder bouwen, desnoods met geweld

[Nehemia 4:1-23](#)

Heb je wel eens aan een wedstrijd meegedaan? Bijvoorbeeld aan een wedstrijd hardlopen, of een andere sport. Als je begint, zit je vol energie en wil je er helemaal voor gaan. Maar als je al een tijdje aan het lopen bent, dan word je moe, dan willen je benen niet meer en heb je zin om even uit te rusten. Maar ja, de finish is nog niet in zicht...

Wat helpt er dan? Helpt het als er mensen langs de kant van de weg staan die roepen: 'Het lukt je nooit!' of 'Hou er maar mee op, ik zie al dat het niets gaat worden!'

Nee hè? Het helpt als mensen je helpen door je aan te moedigen. Soms zie je bij hardlooptwedstrijden wel eens toeschouwers langs de kant staan die flesjes water uitdelen aan de lopers of ze met spandoeken toejuichen: 'Nog even, dan ben je er!' Die dingen kunnen je over de streep trekken om door te zetten.

Nehemia

Bij het bouwen van de muur in de tijd van Nehemia kunnen de mensen ook wel wat aanmoediging gebruiken. In het vorige verhaal hebben we gehoord hoe iedereen samen en vol goede moed begon. Nu duurt de bouw al een tijdje. En wat niet helpt is dat er mannen zijn die de harde werkers dwars willen zitten. In het vorige verhaal begonnen ze daar al mee, maar nu wordt het wel heel serieus. De mannen zijn leiders van volken in de buurt. Ze zijn boos omdat het volk van God de stad weer aan het opbouwen is. En misschien zijn ze eigenlijk wel jaloers. Jaloers omdat het lukt, omdat de mensen er samen op vertrouwen dat het mooi wordt, én omdat de mensen vertrouwen op hun God. Dat kunnen ze niet snappen. De boze en jaloerse leiders willen ook samenwerken. Niet om iets moois op te bouwen, maar om samen de mensen die aan de stad aan het werk zijn aan te vallen. Dat maakt de mensen van Jeruzalem wel bang en ook onzeker.

'We zijn moe!', hoort Nehemia. 'Het werk is zo zwaar, het zal ons nooit lukken!'

'Wat gebeurt er als we aangevallen worden?', vragen anderen. En: 'Kom toch mee, weg uit Jeruzalem', zeggen de Joden die in andere plaatsen wonen, 'daar is het veel veiliger'.

Wapens

Maar Nehemia gelooft het niet. Hij begint aan iedereen die aan het werk is wapens uit te delen.

'De muur is nog niet af, overal zitten nog gaten. Op iedere plek die nog open is moet iemand staan die de stad kan verdedigen', zegt hij. Nehemia blijft geloven in het plan dat God voor Jeruzalem heeft. 'Niet bang zijn!', zegt hij tegen de mensen. 'Kijk niet alleen naar de aanvallers waar je bang voor bent, maar kijk vooral naar God. Hij helpt ons!'

En het plan van Nehemia werkt! De aanvallers kijken op hun neus als ze zien dat de muur waar je die zo gemak-

kelijk overheen leek te kunnen komen nu goed bewaakt wordt. Dat hadden ze niet verwacht! En hun plannen om Jeruzalem binnen te vallen gaan niet door.

De mensen in de stad, zij gaan wel door. Niet iedereen is meer tegelijk aan het bouwen. Er zijn nu ook steeds mensen die de wacht houden en die kunnen waarschuwen als er weer gevaar dreigt. Iedereen die aan het werk is, draagt ook een wapen om op te kunnen springen als het nodig is.

De mensen hebben, nog meer dan eerst bij het bouwen, een eigen taak. Het gaat vast niet sneller, maar wel veiliger. Het laten zien van de wapens helpt al om de stad te beschermen. De aanvallers durven niet meer. Zouden ze weten dat ze geen schijn van kans hebben omdat God aan de kant van de mensen in Jeruzalem staat? Nehemia weet het wel: 'Onze God zal voor ons strijden', vertelt hij aan de mensen. Dat is de allermooiste aanmoediging die hij kan geven.

Vertel!

- Nehemia vertrouwde op God, maar gaf ook aan iedereen wapens. Hoe zie jij dat, wanneer moet je vechten, en wanneer alleen vertrouwen (of allebei)? Bijvoorbeeld als je ruzie hebt over wie het eerst het lekkerste gebakje uit mag kiezen. Of als je gepest wordt. Of als je dat ziet gebeuren bij een ander.
- Zullen we in het leven nooit iets tegenkomen wat ons teleurstelt of waar we verdrietig van worden als we op God vertrouwen? Hoe zit dat dan, wat is er belangrijker? Verandert daar ooit iets aan? Verdwijnen teleurstelling en verdriet ooit? Hoe kun je, net als Nehemia, voorkomen dat er voor jouw doel geweld 'nodig' is?

Auteur: M|Z